

FOTÁ~K - 6

Åšter½, 18 Ånor 2014

Mnozí z vás to jistě nevědí a ani já jsem to nevědí. Kdo by to také vědí. Skutečnost se má tak, že vlastní porod je záležitostí páteřní, veskrze byrokratickou.

.... Zpocená, zlomená rodička, která se svíjí v bolestech a vyzývá Satana (i když esáanky, které chodí ke zpovědi, zpívají v kostele, nosí spodničku a uznale pokývují hlavou, když páteřní kněze, jak za zpovědní klátí ministranta a zavádí mu krucifix do speciálního místa, v tento moment Boha opouští a na krátký moment konvertují k Satanovi), musí vyplnit páteřní formulář. Jakmile jde o lejstra, jde lidskost stranou. Věc se má tak, že dokud nevyplníte všechny dokumenty, neporodíte. Páteřním vlastním porodem je rodička zavezena do temné místnosti s jednou lampičkou a stohy dokumentů. Do této místnosti otec nesmí a proto musí postávat a okouňt venku páteřně dvěmi. Otec má že lapovat z místa na místo jak chce, má že sebevíc sedět na křesle páteřně místností a vrtět sebou, co to dělá neurychlí. Dokud nebude vyplněno, porod nebude a páteřně to vlak nejede. Pokud by nedej bože rodička za bříhem vyplnění lejster rodit, páteřně spácha pan doktor a jemným dotykem dítě v děloze páteřně, dokud nebude podepsán poslední informovaný souhlas. Báhví, co všechny rodičky podepisují. Nedávám si iluze, že v bolestech a ve stresu všechny dokumenty nejprve páteřně. I Nata musela všechny podepsat, tedy oekávám, kdy k nám dorazí pán, který nám vezme dítě, nábytek a mou ledvinu a ohánějíc se podepsaným lejstrem bude tvrdit, že to je v páteřně, že je tak podepsaný a že všechny pak bude lepší. (I když Nata měla na vyplnění dokumentů několik dní, tak si je snad páteřně.)

My jsme měli všechny podepsáno, všechny páteřně, bábovku jsem upekl (já) a stále nic. Malýmu ACEE kořec nechtělo ven. Už to vypadalo, že z porodu sejde a celá ta záležitost s dítětem tak nějak zmizí do ztracena. Nějak dlouhý vztah, který je nudný a postupně vyřazuje. Prostě porod budou vyvolávat čím dál tím méně. Často, já budu čím dál tím méně. Často jezdit do porodnice a postupně do porodnice páteřně jezdit a Nata postupně páteřně rodit a všechny budou dělat, že se nic nestalo a nikdo těžhotný nebyl.

Když už jsem to nejméně čekal, zvonil mi brzy ráno telefon a na druhé straně mi Nata oznámila: "už". To podle mě neklamný signál, že zařiná rodit. I když jsem se na tuto chvíli páteřně připravoval několik má síce, má jsem navštívil postup a páteřně pokyny, zmocnila se mě panika. Celý zelený jsem se vypotácel ze dvěmi, nepáteřně jsem srazil páteřně sousedku na schodech, která rejákem drhla podlahu na chodbě, a jsem má tento týden slušbu na chodbě (toto nesmyslné pravidlo se slušbami na úklid ignoruji, jelikož mi páteřně zpáteřně a proto má mají sousedé rádi a váš si má za to) a s vlasteneckou písní na rtech jsem usedl do auta a odjel směr porod. Cestou se má zmocnila chlapeckých myšlenek jako těba, že bych mohl místo do porodnice jet do Chorvatska k moři, vypnout si telefon doufat, že se ta situace nějak páteřně a podobně.

Nakonec jsem místo do Chorvatska dorazil do porodnice, což má lechtí a dokazuje, jaký jsem charakter. Jelikož jsem v rozřitosti doma zapomněl porodní balíček, kterých máme ve skříně několik kilo, musel jsem si koupit nový. Nasadil jsem na sebe ty jednorázové doktorské hadry, nasadil si roušku, rukavice a vyrazil na porodní sál za Nata; ou v domnění, že tam páteřně zrovna věas na to, abych dítě odrodil, páteřně ihl pupeční a ru primáem a zase odjel domů. Pořital jsem, že za pátí hočky budu doma.....

Nata; ak věbec nevypadala, že do pátí hodiny budu doma. Potácela se po pokoji a opíraje se o kapačky se pokusila vyloudit úsměv. Áždný kontrakce, nic, nula. Te nastává ta velmi zajímavá třináctihodinová pasáž, kdy jsem stáždavě seděl, stáždavě chodil a oběas seděl nebo dokonce chodil. Narozdíl ode mě všechny; ak Nata; oběas ležela a taky někdy chodila. Jednou za věas se nás uráil navštívit doktor, který Nata; u vyřetěil spiklenecky na mě mrknul, těkl, že se nic neděje a odešel. Asi po pátí hodině páteřně; la velká událost. Nata; a by páteřně; la, že cítila jednu malou kontrakci. To bylo slávy. Celé oddělení se na tu událost páteřně; lo podívat a vrchní sestra mi dokonce s pláem potěšla rukou. To bylo na další tři hodiny všechny. S Nata; ou jsme si povídali o té kontrakci a s láskou jsme na ní vzpomínali. Je; koda, že jsem si tu kontrakci nevyfotil, jelikož už ovidně; áždná další; nebude.

Po osmi hodinách se na porodnici vystáždala směna, tedy se na nás páteřně; la podívat nová doktorka i nově sestáčky. Mezi nimi byla i jedna postarš; a, její; ambice byly ty nevyř; a; i ovidně; stane doktorkou, ne-li páteřně; jakou hezkou nemocí. Když; doktorka zmizela z dohledu, páteřně; chala tato ochotná a páteřně; sestáčka k Nata; e a jala se jí sama vyřetěovat. Co na to, že Nata; a ávala bolest, já jsem z té situace omdlel a mlad; sestáčka hořekovala, aš toho nechá. Ona si dál; la za svým snem a vyřetěovala.

Jakmile vyř; inutou sestáčku i s jejíma ambicemi odvedli do sklepa, kde byla utracena, páteřně; el nás navštívit sám pan primá. Pan primá se na nás usmál, popáždě hodně úspěchě a odešel. ACEekal jsem od něj věř; výsledky.

Po třinácti hodinách konečně; doktorka usoudila, že páteřně; cestou to nepějde a dítě páteřně; jde ven císařským zvlá; tně, že to po celou dobu nikoho nenapadlo a všechny; chni se snažili o nemožné. Nata; a byla tedy odvezena na operační sál a já byl zanechán sám na porodním sále. Je skandální, nakolik je otec u porodu ignorován a páteřně; en. Padesát procent dítěte je v podstatě jeho, ale personál se chová, jako by byl duch. Je; t; že rodička otce vnímá a v bolestech proklíná jeho jméno a ástuje jej nevybíravými slovy. Má si za celou dobu nikdo neř; iml. I když jsem omdlával, krvácel z nosu a oběas vykřikoval strachy, nikoho jsem nezajímal. Ani když; u bylo finále, nikdo mi nic neř; ekl. Nata; u odvezli a já byl sám na porodním sále.

K porodu císařským áteřně; otec vpuř; n není. Pokusil jsem se argumentovat tím, že mám páteřně; doktorský plá; š, áepičku i roušku z automatu za dvacku, tedy jsem skoro doktor, ne-li je; t; ně; co víc, ale mé úspěchy na poli medicíny nikoho nezajímal a musel jsem zř; stat sám na porodním sále. Mou bezradnost navíc podtrhla uklíčka, která asi po desíti minutách, kdy jsem bezcílě bloumal po pokoji, páteřně; la pokoj vytě. Nejenom, že

neměžu být u porodu, nikdo mě neinformuje o jeho průběhu a nikdo se ani nestaví se podívat, jestli jiju, ale navíc tebe sedět na sesli v rohu místnosti s nohama naholme, aby uklízečka mohla vytřít. ,,,,,. Navíc nesmím stoupat na podlahu, tato nebude uschlá, jinak a nyní cituji paní uklízečku: "Se na to tady věchno měžu vykašlat. Já tady uklízet nemusím. Už jsem v duchodu a mám nemocný nohy". Aby potrhla svá slova, odplivla si směrem ke mně a odešla. Jáťku, mé představy o porodu vzaly za své. Sedím sám na porodním sále s nohama naholme a neměžu vstát a jít se podívat aspoň na chodbu a čekát, až tudy povevou ACEĀka.

Asi po hodině, kdy jsem usoudil, že podlaha už je suchá, jsem se odvážil na ní postavit. Zároveň v tu dobu jsem zaslechl z operačního sálu dětský pláč. A je to tu. Synátor ve jako by ho na nože brali. Běžel jsem aspoň do futer a čekal jsem, až se rozrazí dveře sálu a vyjde doktor s ACEĀkem. Záhy se dveře sice rozrazily a doktor cosi nesl, avšak pevně jsem doufal, že to ACEĀk není. Už proto, že to bylo neforemné, krvácelo to a navíc to dal doktor eřusu a vložil do skřínky. Patrně to byla placenta, ale co s ní budou dělat, to raději nedomyšlet.

A pak to pětšlo. , Doktor odnáší vovcí mimino kamsi do jiné místnosti a já na chvíli zahlédnu plod mého penisu. Musím přiznat, že to byl silný moment. Asi po čtvrt hodině, kdy nemám ponětí, co mám dělat, tak postávám ve dveřích a často nahlas pokřívám, aby si mě někdo všimnul, za mnou přijde sestra a ptá se, zda jsem otec (zde končí a padá jakékoliv bezpečnostní opatření porodnice, jelikož kdykoliv bude chtít dítě, stačí si zajít do porodnice, opřít se o dveře, tvářit se zmateně, a až se ho někdo zeptá, jestli je otec, stačí přikývnout a zajít si přejem konečně odveden za ACEĀkem. , Začíná se mi motat hlava a je mi na zvracení. Patrně mě zastihla tíha otcovství.

ACEĀk je malej a ve. Aby ho asi ještě víc nasrali, tak mu sestřička strčila do zadku teploměr. ACEĀk víc. Ocitám se v jakémsi deliriu. Mé plány, že budu fotit jak zběsilý, vzaly za své. Kdyby mi sama sestřička nepřipomněla, že mám v ruce foťák a že bych měl asi fotit, vůbec by mě to nenapadlo. , Beztak jsem vyfotil ACEĀka jenom dvakrát toho jednou rozmazaně a podruhé jsem se netrefil a vyfotil jsem strop. Jakmile mu změřili teplotu, zvalili ho, změřili, zabalili, dali mi ho do náruče. , ACEĀk přestal na chvíli vát a začal dělat ze slin bublinky. Je to šikovnej kluk. Následně mi ho vzali a odvezli. Natařa v narkóze a dítě odvezeno na novorozenecké oddělení. , Ideální čas na to se opít., DOMINIK LANDSMAN <http://fotrur-denik.blog.cz> (pokračování co nejdříve),,,,